

Sverige har en let tilgængelig klageinstans og har positive erfaringer med det. Det står jeg lidt uforstående over for. Efter det, jeg er informeret om, så behandler hverken Barnombudet i Norge eller børneombudsmanden i Sverige konkrete klagesager.

Herudover finder vi det egentlig heller ikke hensigtsmæssigt i regeringen, at vi etablerer en helt ny organisation, og jeg skal så i øvrigt henviser til de betragtninger, jeg også gjorde gældende under behandlingen af B 62, og henlede opmærksomheden på, at jeg i den forbindelse også sagde, at jeg ikke på forhånd vil udelukke en udvikling og en udvidelse af Børnerådets opgaver.

På baggrund af det, jeg her har sagt, finder regeringen altså ikke, at der er behov for at oprette organisationen Børns Ret, og regeringen må derfor afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

**Line Barfod (EL):**

Det glæder mig jo, at ministeren ikke vil udelukke muligheden for at udvide Børnerådets område, og derfor vil jeg gerne sige, at noget af det, som vi har lagt meget vægt på i forslaget, er, at når børn ringer, så er det nogle gange ikke nok, at der bare er en telefon, de kan ringe til, så er der behov for, at der er nogen, der kan tage dem i hånden og hjælpe dem med at få løst den konflikt, de står midt i.

Vil ministeren være åben over for, at det er en af de måder, man kunne udvikle og udvide Børnerådets opgaver på?

(Kort bemærkning).

**Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):**

Jeg er betænkelig ved det forslag, for jeg tror, at børn er bedre sikret ved, at i de sammenhænge, hvor vi finder anledning til og har fundet anledning til – det har vi jo mange steder – at give børn mulighed for at henvende sig og gøre klager og lignende gældende, sker det for det første efter en særskilt vurdering ud fra, hvad det er for et område, der er tale om, og for det andet at børnene også får nogen i tale, som har en speciel kompetence på det område, som børnene retter henvendelse om.

Kl. 14.10

Jeg finder det betænkeligt sådan at oprette særlige institutioner, som er klageorganisationer for børn. Det tror jeg simpelt hen ikke er den rig-

tige vej at gå. Så jeg er ikke tilbøjelig til, at det lige er på den måde, vi skal udvide Børnerådets beføjelser eller kompetencer på.

**Tredje næstformand (Helge Adam Møller):**

Endnu en anden og sidste kort bemærkning til fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

**Line Barfod (EL):**

Med hensyn til den del, der handler om, at der nogle gange kommer nogle sager, hvor Børnerådet bliver opmærksom på, at her er nogle problemer, og det kan være nogle skoleelever, der har nogle virkelig forfærdelige forhold som det her med de uhumske toiletter, der gør, at børnene slet ikke kommer på toilettet hele den dag, de er i skole, eller det kan være sager som den om magtanvendelse over for børn på en specialskole, mener ministeren så, at her kunne der være mulighed for at udvide Børnerådets opgaver, så det havde mulighed for at tage sådanne sager op og hjælpe sådanne børn?

Her taler vi altså ikke om at gå ind i en konkret sag med klager til myndigheder, men simpelt hen om at gå ind og prøve at tage sådanne sager op og snakke med de pågældende kommunalbestyrelser, skoleledelser, eller hvad det nu kan være, der er behov for.

(Kort bemærkning).

**Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):**

Nej, sådan mener jeg det ikke. Hvis det er sådan, at børn er utilfredse med toiletforholdene på deres skole, og det er jo det eksempel, som nu bliver bragt frem, så mener jeg altså, at der må være andre veje at gå for at få det løst, end at vi opretter en særlig institution for børns klagemuligheder, som er sådan en national organisation, man kan rette henvendelse til, der så skulle tage ud til den pågældende kommuneskole og diskutere med skoleinspektøren eller andre, om toiletterne nu er rene eller ej på den pågældende skole. Det kan ikke være alvorligt ment, at man skal oprette en særlig institution til sådanne klager.

Det, man kunne forestille sig, var, at man i videre udstrækning, men jeg har slet ikke forholdt mig konkret til det, så på, om Børnerådet havde tilstrækkelige muligheder til at rejse sådanne mere principielle, generelle problemstillinger måske ud fra et kendskab til nogle konkrete problemer, som børn har oplevet.